

## Čarovný glóbus

Kde bolo tam bolo, bolo malé mestečko, ktoré bolo priam odseknuté od zvyšku sveta. Mestečko bolo kedysi dávno také veľké, že z neho mal byť vytvorený štát. Všetko sa pokazilo hneď pri slávnostnom akte vysviacky mesta - štátu. Udalosti sa zúčastnilo množstvo kňazov a biskupov z celého širokého okolia. Najvzácnejším hosťom bol Pápež Kvetinka. Do mesta ho odprevádzal veľký sprievod.

Pápež vystúpil z koča. Jeho sluhovia mu pomohli dostať sa k vyzdobenému pódiu. Tam mala začať slávnostná reč pápeža: "Milí občania tohto mesta! S radosťou by som chcel zahájiť omšu na posvätenie mesta a ustanovenie nového štátu". Keď omša skončila, pápež mal zničiť sopku, ktorá od nepamäti ohrozovala mesto. Najmúdrejší v krajine vymysleli plán ako to bezpečne urobiť. Ako mesto si takýto razantný a trochu aj riskantný zásah do prírody nemohli dovoliť, ale ako štát, to už áno. Pápež mal zmačknúť tlačítko, aby automatické stroje začali s prácou. Vtom mu z ruky vytrhla ovládač malá opička a začala si ho zvedavo prezerať. Bol na ňom zelený a červený gombík. Ten červený sa jej veľmi zapáčil. Nastalo napäté ticho a potom štuknutie. Všetci ľudia sa rozrehotali, že malá opica namiesto pápeža zachraňuje mesto pred sopkou. Ale veľmi sa mýlili. Malá opička stisla tlačítko deštrukcia a obrovský kus ostrova začala zalievať žeravá láva. Našťastie sopka bola ďaleko od slávnostného podujatia, kde sa všetci ľudia zhromaždili. Vystrašeného pápeža rýchlo presunuli do limuzíny a auto odfrčalo. Za ním sa rúcala cesta tak rýchlo, že auto ledva uniklo pádu do žeravej priepasti. Z krásneho veľkého ostrova ostal iba malý ostrovček a sklamaní ľudia na ňom uviazli.

O 100 rokov neskôr.

Ostrov bol stále malinký a ľudí bolo veľa. Na ostrov sa už pomaly ani nezmestili. Mnohí si postavili drevenú plť a utiekli do mesta. Niektorí však ostali na ostrove. Medzi ľuďmi, ktorí tam ostali patrilo aj dievčatko Alenka a jej rodina. Alenka bolo dievča plné pozitívnych myšlienok. Presne to ho zachránilo od krutého a smutného života, ktorý panoval na ostrove. Dievčatko malo narodeniny. K narodeninám patria darčeky a Alenka dostala krásny veľký glóbus. Keďže sa ona nemohla dostať do iných krajín, neznáme krajiny sa mohli dostať k nej pomocou glóbusu, geografie a dejepisu. Jedným z mnohých problémov ľudí na malom ostrove bolo aj to, že tam bola škola len pre deti prvého stupňa. Riaditeľ školy totiž miloval malé a zlatučké detičky a neznášal tvrdohlavých tínedžerov. Učitelia zas neznášali učenie a na druhom stupni to bolo naozaj ťažké. No naspäť ku Alenke. Alenka začala mierne krútiť glóbusom. Potom ešte rýchlejšie a rýchlejšie. Zrazu sa jej rozkrútila celá izba. Keď sa glóbus dokrútil a zastavil, zastavilo sa aj všetko navôkol. Vonku to vyzeralo presne tak ako v Alenkinkej izbe. HORE NOHAMI! Všetci sa však tvárili, že sa nič nestalo. „Čo to má znamenať?“ vykrikla zdesene Alenka. Oprela sa o glóbus a... Zrazu sa prepadla niekam do neznáma. Objavila sa v Číne. Presne na tom mieste, kde sa oprela o glóbus. „Ako sa odtiaľto dostanem?“ zľakla sa Alenka. Sedela na Veľkom čínskom múre. Čínsky múr bola monumentálna staroveká hradba, ktorá sa tiahla do diaľky tisícky kilometrov. Okolo nej sa pohybovali turisti a fotili si nádherný výhľad. Nikto si Alenku nevšimol. Vstala a chcela sa niekoho opýtať, kde to je. Nikto ju však nepočúval. Aj keď kričala ako zmyslov zbavená, nikto si ju nevšimol. Alenka si tú príležitosť chcela vychutnať. Nie každý deň sa stane, že ste neviditeľný a nikto vás nevidí. Alenka ako každé dieťa plné fantázie si to chcela poriadne užiť. Schmatla dva pomaranče a začala s nimi žonglovať. Priamo vtedy sa všetky oči upreli na ňu. Pomaranče jej vyklzli z rúk. Od strachu zmeravela. Len pred chvíľou si ju nikto nevšimol a zrazu sa na ňu pozerá snáď celá Čína. Dav zaburácal: „ešte! Ešte!“ Keď Alenka skončila, dav si prial prídavok: „ešte jeden trik! Ešte jeden trik!“ Novinári pretlačili dav a chceli rozhovor od tajuplného umelca. Alenka už novinárov nemohla počuť. Vzdialila sa od starej čínskej steny a zablúdila do reštaurácie. Lákala ju vôňa pečeného kraba. Bol naozaj výborný. Ako prídavok si dala aj miskú morských plodov. Keď dojedla poslednú krevetku, zobudila sa vo svojej izbe. Vybrala sa hneď ku glóbusu. Ten tam však už nestál. Na jeho mieste ležala papierová mapa. Skôr ako sa stihla prizrieť bližšie, zo skrine sa na ňu vrhla jej mladšia sestra Veronika. „Všetko najlepšieeeee!“ zvolala Veronika. Spod postele sa hneď na to vynorila

mama. „Páči sa ti darček tvojej sestry?“ pýta sa. „Ale aký?“ Alenka sa rozhliadla po izbe a nevidela v nej žiadnu škatuľku s mašľou alebo farebným papierom. „Predsa mapa!“ zvolala Veronika. Alenka sa pozrela na mapu. Na mape boli rôzne vymyslené mestá a štáty. Počas pozorovania mapy jej víťalo hlavou, či bol ten skvelý zážitok z Číny vlastne skutočný. Zrazu zacítila v nose vôňu morského plodu. Vôňa sa šírila spod paplóna. Odkryla ho. Pod paplónom bol kúsok nedojedenej krevety, ktorú počas výletu ešte nedojedla. Chcela zavolať rodinu, že si spoločne dajú, ale nepocítila v rukách nič. Chutná kreveta zmizla. Nevadí. V záhrade ju už čakala príjemná oslava narodenín.